

Gospodarske stvari.

Voda in kolera.

Prvo kolero je v naši deželi zatrosil leta 1836 Petrovardinski polk, vračajoč se iz Laškega, po vseh krajih, kjer je imel svoj počitek, v Ptuji n. pr. 7—8. julija. Ob pol dvanajstih je stopal čez trg v kasarno. Pol ure potem gre isto pot mizarski mešter S. močen, mlad mož. Čez dve uri ga je že strašno trgalo, driskalo, bluvalo. Ob petih sem ga sprevidel in naročil, da ga skrbno varujejo prehlada in srečno je prebolel kugo že drugi dan.

Hudo pa je razsajala med invalidi, katerih je bilo oni čas dosti v Ptuji, posebno žganjepivce, pa tudi druge pijance in nezmerneže je hlastno pohrustala koj v 12 do 24 urah in še hitreje. Ker sem tam kaplan bil in ravno oni mesec imel njihovo bolenišče na skrbi, spovedal sem jih v treh tednih nad 60, dva-trikrat v naglici po 6—8 in je obredoval z delci ene hostije; tako sem tudi po 2—3 mrličke ob enem sprevodil jih poprek nad 40 in mestjanov osem ali deset.

Skrbno sem se ogibal vroče duške bolnikov, pa tretji teden je eden svojo kužnost va-me vdihnil, ko že sem moral izdihniti. Bilo je okoli treh popoldne. Drugi dan sem že ves obledel in se silno premenil. Po obedu so dekan mojim tovarišem zašepnili: »Večer ga ne vidimo več«; mestni župan, moj krajan, pa mi je poslal glas, da sem ves bled in premenjen in naj bi ga ne prišel pohajati; to mi je njegov tajnik skozi okno zakričal, ker si ni več upal k meni v sobo. Vse je sodilo, da bo koj ob mene, najbolj jaz sam. Vedno huje mi je kuga po črevesih žgalečine in bolečine podžigala in po njih ščipala.

V tem odločnem hipu mi je milostivi Bog poslal, bi rekel, čudovito pomoč. Vnela se mi je silna žeja po vodi in ob enem sklep: pijem naj pa tedaj vodo! Zato si je dam polič bistre prinesiti, si natočim polno čašo, se priporočim Bogu rekoč: O Bog, ti si mi telo vstvaril, tvoje delo je; nikoli še me ni premotilo; sedaj zeva po vodi, išče v njej pomoči, vravniki sicer vodo ostro prepovedavajo,* toda pomoči ne vedó nobene, oba vravnika boleniška sta umrla — vse umira, želim se poživiti, rešiti, ne vsmrtiti, v smili se mene! Po malem sem izpival čašo na smrt in življenje. In o hvala Bogu — hladeti se začne v črevesih, bolečine in ščipanje nekaj popušča — po nekih minutah spivam drugo in koj še tretjo, prevesel in zahvalen, da bolečine zginjajo in se vse pomiri v meni. Vsi so se čudovali mojemu ozdravljenju in to še po prepovedani vodi!

Pozneje sem izvedel, da je onokrat vsak koleričen ozdravel, kateri si je zmodleval ali prisilil ljube vode, po kateri ga je silno žejalo. Nekí so se prikradli in se pomija napili; nekí potočnice, in rešili se so. Toliko za enake razmere.

Dr. Živkov.

Jesenski podlesek.

Na travnikih se vidi v jeseni neka cvetoča rastlina in pravi se ji jesenski podlesek. Da-si je travniku, v tem času, ko nobena rastlina več ne cvete, nekak kinč, vendar tega kinča kmet ne more biti vesel, kajti živini, ki ga povzije, napravlja drisko in krave dobijo krvavo mleko, ako so se je preveč najedle. Lačna živina se ne sme na take travnike goniti.

Podlessek se odpravi, ako ga je veliko na travniku težko. Najbolje če se napeljuje voda na-nje, da jih preplavi in stoji na njih dalje časa. Kakor drugje, pa je

* Sedaj dovolijo zdravniki vodo, toda ne sveže, ampak prevrelo.

Ured.

tudi tukaj gnoj — zdravilo ter se ne prikaže na dobro gnojjenih travnikih podlesek iz lahka.

Konjska dirka v Žalcu, dne 11. septembra 1892.

A. Pričetna dirka 1000 mtr.

I. darilo Premšak Martin, Škofjavas s 3letno kobilo v 2 minutah in $44\frac{1}{5}$ sek.; II. darilo Ocvirk Anton M. Braslovče s 4letno kobilo v 2 min. $49\frac{3}{5}$ sek.; III. darilo Premšak Martin, Škofjavas s 4letno kobilo v 2 min. 57 sek.

B. Dirka plemenskih konj 2000 metr.

I. darilo Ošterman Franc, Arjavas s 5 let staro kobilo v 4 min. $54\frac{2}{5}$ sek.; II. darilo Kač Anton v Vrbji s 4letno kobilo v 5 min. 27 sek.; III. darilo Ocvirk A. M. Braslovče s 4letno kobilo v 5 min. $33\frac{1}{5}$ sek.; IV. darilo Pilih Jož. iz Trnovelj s 6letno kobilo v 6 min. $26\frac{3}{5}$ sek.

C. Društvena dirka 2000 metr.

I. darilo Ošterman Franc, Arjavas s 5letno kobilo v 4 min. 54 sek.; II. darilo Ocvirk Franc, Sp. Grušovlje s 4letno kobilo v 4 min. 57 sek.; III. darilo Fezerime Miha, Arjavas z 12letno kobilo v 5 min. $12\frac{4}{5}$ sek.; IV. darilo Stepišnik Ana, Škofjavas z 10letno kobilo v 5 minutah $17\frac{3}{5}$ sek.

Sejmovi. Dne 19. septembra v Braslovčah in dne 20. septembra v Ljutomeru.

Dopisi.

Od Sv. Križa na Murskem polju. (Zahvala.)

Tukaj se je pred kratkim zgodila neka sprememba, zapustili so nas namreč kaplan, prečastiti gospod Martin Gabere. Niso sicer dolgo let tukaj službovali, vendar pa so se faranom v tem kratkem času jako priljubili. Njih sicer ni bilo najti pogosto pri veselih družbah in burnih veselicah, pa s svojim tihim bogoljubnim življenjem so nam več povedali in nas lepše učili, kakor bi Bog ve, kake javne govore držali. Med tem pa, ko so bivali večinoma v svoji celici, so tem vestnejše sledili svojemu poklicu v cerkvi in šoli. Z ozirom na to in da se občni želji faranov zadosti, je krajni šolski svet Križevski v svoji seji, dne 28. velikega srpana 1892, sklenil, naj bi se častitemu g. kaplanu M. Gabere v časniku »Slov. Gospodar« izrekla javna zahvala ter podpisanim naročil to izpeljati. Temu naročilu z veseljem sledeč bodi Vam, prečastiti gospod, izrečena prisrčna zahvala za ves trud, ki ste ga z nami imeli; Bog Vam bodi plačalec in naj blagoslovi Vaš trud tudi na novem mestu ter Vas zdravega in zadovoljnega ohrani! Sklepam s prošnjo, da, kakor nam Vi v spominu ostanete, da se tudi Vi nas spominjate, Bog Vas ohrani!

M. Slavič, načelnik. L. Šijanec, nadučitelj.

Od Sv. Janža na Dravskem polju. (Shod. Bralno in gospodarssko društvo.) Dne 25. t. m. bo za nas imeniten dan. Počastila nas bota državni in deželni poslanec preč. g. kanonik dr. Lavoslav Gregorec in g. dr. Franjo Jurtela, da poročata o svojem delovanju, prvi v državnem, drugi v deželnem zboru. Pri tej priliki odpremo tudi tukaj na novo osnovano »bralno-gospodarsko društvo«. Upamo, da nam do takrat odobrena pravila iz Gradeca vrnejo, saj jih že mesec dnij gori preresetavajo. Tedaj dvojna slavnost. Rojaki Ptujkega in Mariborskega okraja, podostrite brzonogim konjičkom kopita in nabrusite slovenske pete, pridite, da čujete Vaše zagovornike in da zaslišite petje slovenskih fantov in deklet. Obiščite nas Dravske Slovence,